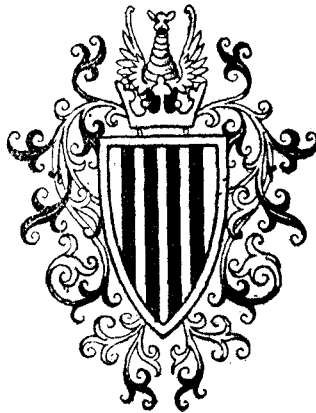

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

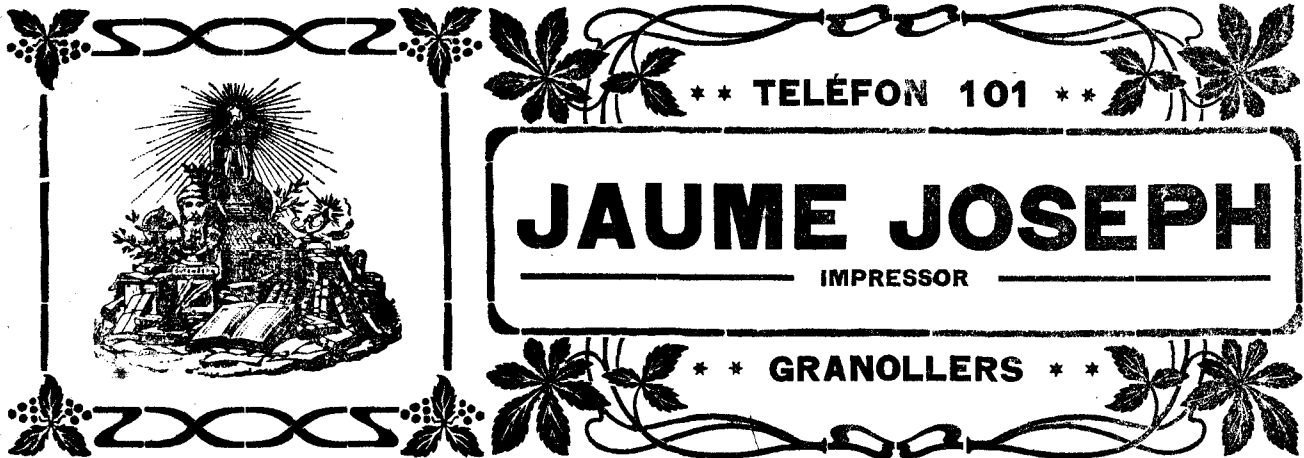

SUMARI

Impresió. — Un «afer» torrista. — Un altre «afer» de la faràndula. — Granollerines, *per Manel Bassa*. — Diada de la «Lliga Regionalista». — Comentarís. — D'arts, *per Wootz*. — Diada caralana a Montornés del Vallès. — Cardedeu: Les festes de les Senyeres.

ANY I

NÚM. 20

** TELÉFON 101 **

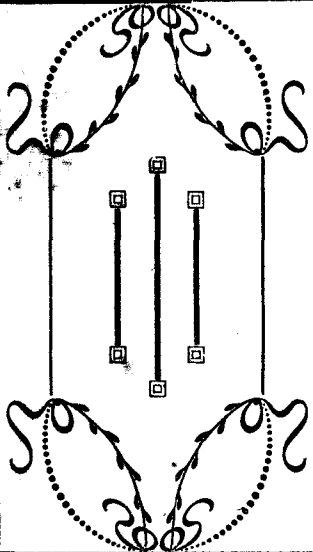
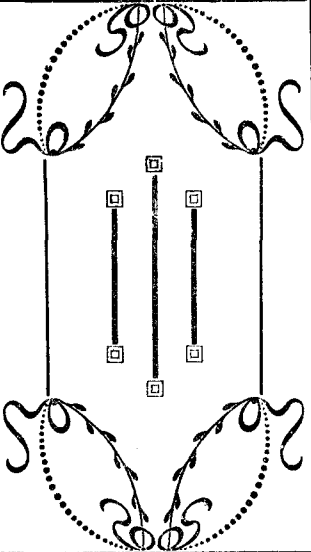
JAUME JOSEPH

IMPRESSOR

** GRANOLLERS **

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * Banquer * * * * *

	<p>:: Operacions de Banca y Borsa</p> <hr/> <p>Descompte de Lletres :: Checs</p> <hr/> <p>Pago de Cupons :: Compra y</p> <hr/> <p>venta de tota classe de paper</p> <hr/> <p>:: :: negociable en Borsa :: ::</p> <hr/> <p>AIGÜES PER A ARRENDAR</p> <hr/> <p>Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115</p> <p>GRANOLLERS</p>	
--	---	--

Alcohol * Anissats * Licors * Vins generosos

Especialitats: ANÍS BAGES i VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages Sucursals a Sabadell, Maresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÉS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 20 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÉS

La correspondència i canvis a l'Administració : Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

IMPRESIÓ

LA solució de les vagues de Barcelona, si solució pot dir-se quand segueixen sense treballar els obrers carrocers, vidriers, litografistes, marins i tants altres, va sorprendre a molts i va esperarçar a molts pocs. Malgrat les inacabables converses i discursos del Governador civil, ningú ha cregut que la tranquil·litat ha retornat per obra i gràcia del govern que patim, i el dubte de que aqueixes transaccions siguin pagades massa cares se li correig a tothom, capacitat per a comprendre tota l'extensió del problema que s'ha plantejat a la capital catalana d'ensà primers d'any.

Nosaltres creiem que avans que la tranquil·litat revisqui, farà un esclat virulent i revolucionari aqueixa sorda exaltació de les passions dels qui, per llurs especials condicions, son tan propicis a tots els radicalismes utòpics de determinades campanyes pertorbadores.

La tasca qu'el Govern es proposa desenrotllar, es, segons alardeixen els seus components, la més profitosa que Espanya hagi pogut somniar. La més interessant, sens dubte, perque ella re-

portaria un trasbals enorme, és el projecte de reforma de la llei electoral. Quand no s'ha conseguit qu'els homes votin es vol conseguir el vot per les dones, i s'intenta una complicació en el procediment, quan l'actual no s'ha sapigut aplicar de més enllà de Catalunya.

En lloc de fer ciutadans concients de llur dignitat política, volen amb uns quants articles exòtics, transformar la manera d'ésser d'un poble ineducat per tots els avenços de les modernes democràcies. Per aquest camí el fracàs s'endevina ruidós i escaient, car els mateixos autors de l'anunciada reforma alardeixen públicament del seu absolut desconeixement de la qüestió i del modo de solucionar certs problemes que l'implantació del sistema proporcional reportarà.

No deuen els governants atendre tant al desig de fer pública ostentació de llur perspicàcia política, com de fer una obra pràctica de reconstitució nacional, i no es millor estadista aquell que vol singularitzar-se inventàn coses estranyes, que aquell que fa dintre de la major modèstia possible una intensa tasca profitosa i patriòtica.

Un "afer" torrista

SEGUINT el procediment de sempre, calcàn pas per pas, el que donà lloc a la suspensió absurda d'un digníssim funcionari judicial, ha començat ja una campanya de premsa en prò de la rescisió del contracte d'aigües que té concedit, no per voluntat exclusiva d'en Tardà, sinó per acord unànim de l'Ajuntament del que formava part en Torras, D. Lluís Serra i Guardia.

La vritat del cas no es qu'el Sr. Serra distribueixi al seu capricho les aigües, ni que tanqui la dels seus enemics, ni que fassi cap arbitrariedad, lo veritablement ocorregut es que l'**AJUNTAMENT DE GRANOLLERS**, com es costum, en ell, no respectán el contracte formalment celebrat amb el Sr. Serra **NO PAGA L'AIGUA QUE GASTA, DESDE FÁ ALGUNES ANYADES**. Per obtenir els seus reprobables fins no dubtarà la faràndula torrista en adoptar cap medi per baix que sigui. No en titubejarà en volguer fer apareixer com insanes o imputables les aigües, que fins ara han sigut perfectes. Arribaran fins al cap de munt per tal d'assolir els seus propòsits, prò creiem sincerament que no podran conseguir-ho. Nosaltres amb les mides de nostres forces vetllarem per que l'Ajuntament fracassi en el nou afer i desmascararem als qui fan política caciquil, fins jogant amb els sagrats interessos del poble.

L'actitut pasiva de la nostra gent ajupinse a totes les vejacions de la faràndula ha tocat al seu fi. D'ençà d'avui conti el seu quefe que les oposicions a Granollers, i els amics nostres del districte, vist el fracàs de la nostra política de lluita lleal i allunyada de totes les passions mezquines, actuaràn activivament, ajudats amb aquesta tasca per tots els estaments del nostre partit, fent una enèrgica oposició a la seva política i descobrint totes les asqueroses maquinacions qu'el odi que sent per Catalunya, l'inspira.

I adverteixin tots els que senten com a pròpia la tasca dels elements nacionalistes, que no ens podran culpar d'apassionat o de fogosos. Em fet el qu'hem pogut per mantenir la concòrdia als pobles i la tranquil·litat als esprits, prò del manteniment d'aquesta política resultaria fatalment l'esclavització dels nostres i l'enlairament de totes les concupiscències caciquils de que son capços aquesta mena de gent.

Un altre "afer" de la faràndula

L'EXEMPLE DE LO DE JEREZ

HEM d'exposar en pròxims números més detalladament tot el calvari que l'Ajuntament està fent patir als dos metjes municipals senyors Viladecans i Pedrals.

D'ençà l'any 1914, els hi dèu el Municipi la séva assignació i han sigut inútils tots els esforços per convèncer als concellers i batlle de la majoria, fessin efectiu tal deute. Si els esmentats doctors, no tinguessin altre medi de viure que lo que els té o dèu tenir senyalat el Municipi, l'assistència pública estaria abandonada i avui dia poden donar gracies, exclusivament al civisme qu'inspira els seus actes perque a la majoria poc l'importa, qu'els granollerins tinguin assegurat tant essencial servei. La única preocupació es no pagar a ningú, prescindint de les lleis prescindint de tot sentiment d'humanitat i burlantse gairebe, a tot-hora de les imperioses ordres del Governador i del Parlament espanyol.

L'únic triomf, millor dit, l'única cosa que va fer aquell flamant diputat per Nules, que per desconèixer-ho tot fins no sabia on queia el seu districte, va ésser conseguir per mediació del seu padri en Suàrez Inclàn, qu'el Ministre de Governació aleshores, senyor Gimeno, retrasés indegudament la resolució del assumpte, fent que l'expedient al que va posar éll fi, tornès a comensarse amb una nova reclamació al Ajuntament. Aixís ho han fet els nomenats metjes d'ençà el mes de Juny i ara tornen a recórrer pas per pas, tot el procés burocràtic del castic expedienteix, per a que l'Ajuntament s'avingui a pagar unes assignacions que la llei li senyala com a preferents i per atendre les quals ha cobrat els impostos i arbitris corresponents a cada anyada.

Com la faràndula torrista fa gala de tal política vers als que no volen ser esclaus d'en Torras, cridèm l'atenció de l'opinió pública perqué tingui present aquestos medis de lluita i aquestes enormitats, quant en ses campanyes, vulgui el diputat provincial per sorpresa, aparèixer com un heroi de la lluita contra el caciquisme que tant sols éll i els seus amics practiquen a Granollers.

Granollerines

REFORMES... I CULTURA

VERDADERAMENT tenim un *stock* de policies que valen totes les pessetes!... No es guassa, no! Mai se porta a fi cap atentat contra l'estètica de la població, contra els viants ni contra les vianants, i es un gust passejar-se carretera amunt i carretera avall per les aceres noves, sobre tot per allà l'Unió Lliberal, que tenen molta amplada i son iguales, però aneu una miqueta mes avall i ¡ah!... no podem seure, a la plaça d'En Guimerà (avans Corona) no hi han bancs, tants que ni havien!, tan bonics qu'eren! ¡Paciència!, tornem amunt i per fi trovem els bancs; però si per cas s'assentes en un del dos de la plaça del Bestiar o en un dels de la plaça d'En Perpinyà, ja pots correr, al aixecarte, a dur el trajo a cal tintorer!; al menys la mainada hi han fet cinquanta volts les sopes o hi han jugat a vendre o hi han fet coses lletjes...

¡Oh i no tenim raó d'esclaman-se no, perque are ja reguen la carretera i fins els dies de festa major de tan ben regat no podies anar per la carretera sense sabates de goma.

I a propòsit de la festa major; el tercer dia al matí l'Excel·lentíssim Ajuntament es va dignar enviar un o dos homes a escombrar una mica la carretera del troç de la plaça d'En Perpinyà, fent-ho tant bé i amb tanta cura que la pols invadia les cases properes i mig ofegava als qui per casualitat passaven per allí i si haguessin sentit aquell subjecte vell, de cara bruta, escabellat, amb la gorra potser la mes indecenta de les que porten els nostres empleats, si l'haguessin sentit —dic—perque unes vehines s'esclamaren de que podia mirar-se una mica mes a no molestar, i perque una dona li digué: «Feu la feina com deveu, que per ço us paguem», l'escombra de bruc que tremolava avans en ses mans estigué ferma i de paraules que devia guardar no en volgueu més. Entre altres coses digué al poble que l'escoltava: «Paguessiu més que'ns podrien donar més.» Es que el poble es fabrica la llista de pessetes que té de pagar o es que el municipi imposa per lo que sumen els gastos? Serà potser que tenen feta alguna demanda de més jornal

els escombriars municipals?... Jo no se lo que guanyen ni si cobran, emprò suposo que'l poble de Granollers no voldrà que un empleat del seu municipi pateixi gana, com tampoc que encara que així sigui, tinguin dret d'insultar en mig del carrer als veïns que satisfàn els gastos que els serveis municipals reporten.

Crido l'atenció sobre el particular per a veure si el senyor batlle recorda als empleats municipals que no es ell el que paga, no, que el que paga es el poble de Granollers, que mereix un millor tracte dels seus servidors i empleats.

MANEL BASSA

Diada de la "Lliga Regionalista"

PROPERAMENT, dintre del pròxim mes d'Octubre, tindrà lloc a Granollers una gran festa de significació política, amb la que els nacionalistes del districte i els aliats polítics que amb nosaltres lluitan, celebraran la reorganització de la nostra entitat, medià un àpat de germanor i un miting de propaganda.

La Directiva de la Lliga, fortament preocupada de la campanya que entén de intensificar-se a tot el districte, creu que tal festa tindrà un caràcter d'aconteixement, que al exaltar els nostres sentiments, sigui la llevor que deu germinar en profitoses conseqüències per Catalunya i dongui a Granollers dies de glòria per la causa.

Oportunament es darà compte de totes les dades necessaries per a que els nostres amics puguin tenir participació a tots els actes que celebrem i als que concorreran importants elements de Barcelona, que ja han promés el seu desinteressat concurs.

Ens consta també que aixó no serà més que la iniciació d'una activíssima campanya de propaganda a la vila i a tots els pobles del districte, y que properament podrem contar com a constituit a tots ells, nuclis nacionalistes que d'acord amb la Lliga de Granollers, constitueixin una formidable defensa contra el caciquisme torrista qu'intenta revivre els procediments vergonyosos d'una anorreadora política a l'estil d'Espanya.

Divendres en el tren de quarts de dues, arribà la Plana Major, música i tropa del batalló de caçadors d'Estella que venen de guarnició en aquesta Vila. Amb tal motiu havèrem rebut del Tinent Coronel D. Ramón Servent Fortuny, un atent B. L. M. oferint-se a aquesta redacció com a Comandant Militar d'aquesta localitat.

Agrahim l'atenció i en reciprocitat ens oferim a la guarnició i personalment al Sr. Servent, procurant correspondre als oferiments.

Comentaris

UN notari de Granollers, persona de certa categoria i representació, fa pocs dies, parlava en el tren de Barcelona amb varis amics de qüestions polítiques i va posar vert als regionalistes, perquè el seu *caciquisme* era pitjor que el dels governs de Madrid.

Oblidava dit senyor que un seu cunyat, opositor a un càrrec, que era per ell molt ample, va ésser desairat, obtenint la plaça un amic dels regionalistes i significat admirador d'en Cambó, que per la seva especial competència va aconseguir lo qu'el cunyat del notari no va tenir. En Torras que ho sab, i que sentia aquelles amargues queixes del dipositari de la fè pública, sonreïa sarcàsticament, pensant que altres foren els comentaris sobre'l caciquisme de la Lliga si el cunyat del interessat hagués obtingut la sospirada beca.

* * *

Heus aquí que el tristement cèlebre senyor Solé, flamant jutge municipal, que tan frista memòria va deixar quand intervingué al jutjat de primera instància, actuà a les ordres d'en Torras i del cèlebre marquès d'Olèrdola, novament s'ha instalat al jutjat, i sens dubte prepararà alguna nova fornada de ilegalitats i desgabells per servir els interessos d'altri. No sabem si arribarà a nous processaments, suspensions, expedients, etc., però per variat que resulti el seu programa, ja sabrem veïllar perquè no es prostifueixi la justícia tan fàcilment com quan la seva primera dictadura.

* * *

«Nuestro estimado amigo, el futuro diputado »(?) a Cortes por este distrito, don José Umberto »Rosás, ha visitado varias localidades del distrito, con motivo de celebrar su fiesta mayor, recibiendo en todas partes, inequívocas muestras »de cariñosa adhesión, a las cuales ha correspondido el señor Umberto con demostraciones »de pródiga esplendidez...!»

Avans hi havia una cosa qu'es deia *decoro*, però es veu que ara ja no ni ha o quand menys no en usen certa mena de gent, que creu que pagàn embalats i toies a 500 pessetes, el poble català ven la seva consciència i fa renúncia dels ideals que son l'essència de la seva vida.

* * *

Hem vist un títol que diu «Moralidad administrativa» i a continuació es parla d'en Josep Viadé. Home, això ens sembla una burla sanglanta i paradoxal, ja que'ls de San Feliu no comprenen com certes coses poden dir-se, entre els qu'es coneixen massa, per fer passar el contrabando.

* * *

Del «Butlletí Oficial», del 23 d'Agost últim:

«Visto un escrito de don Onofre Castellet, de »Granollers, en queja de no habersele expedido »varios documentos por las autoridades municipales, habiéndole obligado por falta de tiempo »para otra cosa, a practicar una información ante »el juzgado municipal, la cual sabe bien que carece de eficacia legal; por todo lo cual pide un »plazo para poder promover un expediente ante »el juzgado de primera instancia :

»Resultando que se une un recibo de haber »presentado el Ayuntamiento una instancia pidiendo la certificación de vecino:

»Considerando que dados los plazos fatales »de la R. O. de 2 de Julio último, no hay términos hábiles para conceder el plazo pedido; »pero que la resistencia en expedirle certificaciones podría ser constitutiva de delito, por lo cual »debe pasarse por el tanto de culpa a los Tribunales:

»Se acuerda pasar a los Tribunales el tanto »de culpa indicado; sin que haya términos hábiles para acceder a lo solicitado.»

¿Comentaris? Cap, ni un. Ja els farà el Jutjat.

Essent aquest el primer número sortit després de nostra Festa Major, resenyarem el que correspon en aquesta secció, festes en les quines hi assistirem, no parlant d'altres per no esserhi, com tampoc per no esserhi invitats.

JOCS FLORALS

GAIA festa, on la poesia hi brolla, boi embaumant amb son delicat perfum l'espai; festa d'art, festa de pàtria que en joia l'ànima per trobar-hi hom tot aquell sentiment viu i lluent com arreu se troba si es rendeix pleitesia a la bellesa i al amor, musa cuspidora dels conreudors de tot art.

La festa de repartiment de premis tingué lloc en el bonic saló-teatre del Casino de Granollers, assolint éxit que deu enardir a sos iniciadors, que'n aquest cas fou «Joventut Nacionalista» d'aquesta vila, empró no deu deixarse de petge que les boires que bon xic la entelaren s'esfumin i altra volta si no arriben a la perfecció, fer els possibles per a que en aquest punt s'apropin.

Fou guanyador de la Flor natural, mossén Antoni Navarro, de l'Englantina, mossén Josep Cardona i de la Viola d'or En Domingo Juncadella.

Dels vehins nostres obtingueren premi 'ls senyors En Jaume Serra i Dachs, En Pere Vegué i accessits els senyors En Hermenegild Carrera, N'Enric Margarit i N'Esteve Garrell.

Molts dels premiats no s'acostaren a la taula a recollir sos respectius premis i'ls que aixís ho feren i llegiren llur treball, foren fortament aplaudits per la gentada que omplenaba el local.

Fou nomenada Reina de la Festa la senyoreta Na Maria Marcó, component la cort d'amor les senyorettes Na Manela Serra, Na Montserrat Clapés, Na Loreto Maspons, Na Lluisa Serra, Na Margarida Comas i Na Elena Montañá.

Com hem dit ja, sols ressenyem; no entrem en els terrenys de la crítica, doncs volem veurerhi voluntat d'encertar i propòsits d'esmena.

ORFEÓ GRANOLLERÍ

Aquest Orfeó, de quin tant sen be parlant, celebrá també festes, començant el dia dos a la tarda amb la Festa de la Bandera, amb motiu d'isarne una de nova, amb les quatre barres, bandera espléndida i majestuosa.

El mateix dia a la nit la secció de la casa Esbart Artístic, doná al teatre aixecat al jardí, una representació de l'obra «El Majordom», contant amb la cooperació de la primera actriu Na Ramona Mestres, devant la presència de nombrós públic que emplenaba 'l jardí.

Per final posaren la comèdia: «L'Estrena o la taberna del senyor don Paco».

El dia tres a la nit, les tres seccions de l'Orfeó doná un concert al «Centre Católic», concert que assolí triomf que difícilment podrà borrar-se, de quin sen feren comparances amb el dels eters detractors seus i aquestes festes, per forasters entesos, son i serán sa mellor elogi.

El mestre En Martí Llobet se porta com un heroi aixís com els ardits i diciplinats orfeonistes.

El programa del concert fou escullit. Entre altres composicions de repertori s'hi doná una audició de les obres «Corpus» i «Aucellada» aixís com la primera de «Brindis del Rhin», «Sant dilluns», «La Núvia Malhaurada» i «Kalinka», que assoliren perfecte execució omplenant d'emoció i entusiasme al auditori selecte que omplenaba a vessar el teatre.

Reberen el beneplàcit del públic les orfeonistes Na C. Jacas en «El testament d'Amèlia», Na N. Febas en «La Nuvia Malhaurada», aixís com el tenor En Josep Pineda en «Kalinka» que digué de manera tant perfecte, com un consumat artista, de tal manera qu'es duptós pugua ferse millor i en tant fou aixís que sugestioná al públic quin el feu objecte de sorollosa ovació, ovació que recordarà En Pineda, no ho duptem pas, tots els dies de la seva vida, que li desitjem llarga i sempre amunt, i en constant perfeccionament al costat de son mestre En Martí Llobet, que a tant alt lloc ha sabut col·locarlo.

Firialitzá'l concert amb el cant «Els Segadors» escoltat a peu dret per els concorrents, essent llargament aplaudits; com també ho fou l'Orfeo amb «Kalinka», obra de proba i que fou cantada de manera perfecte, valent felicitacions llargues al mestre Llobet.

Els orfeonistes contents i satisfets, foren obsequiats, com ja es costum, amb un refresc.

WOOTZ.

Aflieu - se - vos amb un partit polític. L'indiferència dels que restan allunyats de tota participació en el govern, es causa de que medrin els arribistes i marxans que converteixen l'autoritat en tirania, fàcil a totes les concupiscències amb els cacics. La "Lliga Regionalista" te prou definit el seu programa perque hom el desconeixi. A les seves files hi figuren tots els bons catalans que senten sincerament les virtuts cíviques

Diada catalana

Montornés del Vallès

Homenatge a En Prat de la Riba i a N'Estapà i d'Argila

TINGUÉ lloc, el diumenge dia 7 del corrent, com era anunciat, a Montornés del Vallès, una gran festa d'homenatge a En Prat de la Riba, així com també als patricis Lluís Estapà i Antoni d'Argila.

Des de primeres hores del matí, la població oferia un aspecte animadíssim, exornat profussament amb plantacions d'arbres, passeigs i banderoles. De lluny es veien ja onejar, voleïan al campanar.

L'entusiasme era per tot arreu; tot hi contribuía; tot hom hi havia treballat.

Des de mig matí començaren d'arribar nombrosos assistents de totes aquelles contrades, els quals eren rebuts per la comissió organitzadora, per l'alcalde senyor Jordana (l'home infadigable i gran patrici que frueix, dignament, d'una anomenada ben conquerida), per l'il·lustre Ajuntament i pel nostre apreciat amic i benemèrit diputat pel districte, senyor Lligé.

Mes tard anaren arribant les personalitats que havien de pendre part a la festa: el senador en Lluís Durán i Ventosa; el president de la Diputació; senyor Vallès i Pulals; l'excalde de Barcelona, senyor Puig i Alfonso; l'exregidor senyor Santiago de Riba; també hi veïem el membre de la Junta de la Lliga, senyor Vivó; representacions de entitats regionalistes de Barcelona i d'altres pobles, els senyors Barangé, Utrillo, Reñé, Delfí, Sabadell i altres.

Començà la festa amb un solemne Ofici, cantat a orquestra per l'«Unió Catalana», de Granollers, que executà molt bé. A l'ofici hi assisteixen totes les autoritats i representacions.

Després te lloc la recepció a la Casa de la Vila i seguidament el banquet, servit per En Regàs, amb aquella cura que li es costum. En finalitzar aquest, el senyor Belet fa un vibrant parlament. I a l'hora del café uns aficionats de la població representen amb justesa «Amor pàtria». Els intèrprets foren Maria Jordana, Teresa Mas, Josep Gurí, Joan Vilallonga, Francesc Fàbregas, Ernest Casadejust i Rafel Vilallonga.

Acabat aquest nou acte totes les autoritats i representacions i tot el poble, amb orquestra, i els chors «La Lira de Montornès» i «La Flor de Maig» de Ripoll, dirigits per en Joan Santamaria, van a l'antic carrer de la Diputació, davant de la fàbrica de l'esmentat senyor Jordana, on se ha de descobrir la làpida d'En Prat de la Riba. Canten els chors i després de feta la benedicció, el secretari senyor Vilà dona compte de l'acord de l'Ajuntament i en Vallès i Pujals descorre la cortineta en mig d'una ovació, pronunciant unes breus paraules d'al·locució. Entre aplaudiments, toques i cants hom procedeix també al descobriment de les làpides d'En Lluís Estapà i Antoni d'Argila.

Després s'inaugura el telèfon de la Mancomunitat i acte seguit hom celebra el miting d'afirmació nacionalista, al magnífic envelat, amb nombrosíssima concurrència.

Obert l'acte, feu ús de la paraula

En Durán i Ventosa

Comença, en mig d'una gran atenció, son discurs, l'eminent home públic En Lluís Durán i Ventosa.

Excusa la no assistència d'En Cambó i d'En Ventosa a l'acte, degut al viatge que per diferents indrets d'Europa està realitzant el primer i que ha hagut d'allargar per un dia mes, i a haver d'assistir ineludiblemeny a un acte polític del seu districte el segón.

Es refereix, a continuació, a la qüestió social i diu que no cal pensar que aquesta ofegui la causa substancial del catalanisme. N'hi ha que venen dient que tot el que fa referència al plet del nacionalisme català es mort; i diuen que es mort perquè, degut a les excepcionals circumstàncies dels presents moments, hom no pot expressar-se amb aquella amplitud que caldria.

Però aquesta gent prediquen en el buit. I si no, mireu el que passa fins en estats de coses com els presents: qualsevol motiu, literari, artístic, serveix d'ocasió per a esplèndides manifestacions catalanistes. Així, avui, vosaltres, tot el poble de Montornés, esteu fent un gran acte d'afirmació nacionalista, amb motiu d'honorar aquell home excels, que es diu Enric Prat de la Riba, al qual honoreu no tant com a persona, sinó com a representant d'un ideal, de l'ideal de Catalunya en les manifestacions del qual ell fou seny ordenador.

No és aquesta ocasió per parlar d'afers electorals; però jo no sabria deixar de retre homenatge més sincer al poble de Montornés, pel seu comportament noble i ciutadà; no precisament per haver donat uns vots mes o menys a la Lliga Regionalista, sinó per haver sabut rebutjar dignament les ofertes d'aquells que, en nom de la religió, de l'ordre i de l'unitat política, volien mercadejar amb les vostres consciències.

Cal que aquest exemple de Montornés s'eixampli arreu. Cal que la consciència ciutadana sigui la que domini en tots els pobles de Catalunya. No sols aquesta consciència ciutadana, sino també el vostre esperit catalanesc.

Perquè es absolutament necessari realitzar substancialment la «recatalanització» de la nostra Pàtria.

Es això necessari perquè l'Estat espanyol està en una situació tristíssima, està en una situació tan feble que un molt lleu podria tirar-ho en orris

Ja sabem què fa i com «treballen» els homes centralistes. Ni ha prou amb recordar que ara, avui, a l'any 1919, encara ens havem de regir per un pressupost engiponat, Déu sap com, l'any 1914.

Aquests homes del centralisme, que no saben crear escoles, ni carreteres, ni telèfons, aquests homes no sols no governen sino que no deixen governar.

Si almenys aquets partits que es diuen de la unitat política ens deixessin a nosaltres fer la feina, servant i tot la unitat moral de l'Estat, nosaltres, que estem en condicions de poder conèixer bé les necessitats de la nostra terra, nosaltres, que en rebem cada dia i a cada moment els batecs de la seva vida i les sensacions de la seva manera especial de ser, podríem fer una tasca de govern, d'enaltiment, de cultura, de civilitat, sense que ningú ens destorbés.

En aquestes greus circumstàncies, en que tan agitada és la qüestió social, no solament a Catalunya, sino arreu d'Espanya, ¿què poden fer aquests senyors del centralisme que, no ja davant el problema general espanyol, sino davant del conflicte relativament local de Madrid, en la qüestió dels empleats, estan realitzant una tasca anàrquica?

Quina garantia ofereixen uns partits polítics, uns governs d'aquesta mena, davant la complexitat de les qües-

tions vives, de les qüestions socials? ells, que en polítiques i petites escenes d'entre bastidors, en son mestres, sí; però que no demostren la mes elemental capacitat per als grans problemes de govern.

Un Estat així no pot continuar pas gaire més en aquesta pendent fatal. No pot passar gaire més temps sense que l'Autonomia de Catalunya s'imposi com una força, com un fet ineludible.

No ens agrada fer de profetes per a dir que dins tal límit de temps l'autonomia ha de venir a Catalunya. El que podem sense profetitzar es que l'ideal autòmic de Catalunya no pot deixar de complir-se.

Els tractadistes dels problemes nacionalistes del món venien dient que arribaria el dia de llur solució; tampoc no deien quan, però veu's aquí que ja és arribada l'hora i avui ja sabem com han ressorgit una sèrie de nacionalitats que es trobaven endogalades.

Fins la mateixa Irlanda veu venir ràpidament l'hora de les seves reivindicacions, i això que ha d'arborar-les en front d'un imperi tant fort i victoriós com és el Britànic. I que per viure en un règim autòmic li caldria que la gran Bretanya li otorgués fortíssimes quantitats pecuniàries.

Què no ha d'ésser, doncs, de la causa de Catalunya, que no té en contra seu un Imperi Britànic, ni de bon tros, i que compta en ella mateixa amb tants elements de vitalitat i que és tant rica?

Una llarga ovació corona les darreres paraules de l'il·lustre orador.

En Puig i Alfonso

Expressa la seva satisfacció per assistir a un acte de homenatge al patrici català per autonomia, N'Enric Prat de la Riba, així com als benemèrits Estapà i d'Argila.

Això demostra que els pobles i les col·lectivitats saben correspondre a aquells homes que han contribuït a l'enriquiment espiritual i econòmic dels mateixos.

Diu que com a pertanyent a la colònia de Martorelles, es permet proposar a l'alcalde, allí present, que, seguint l'exemple de Montornés, acordi l'Ajuntament de Martorelles dedicar també l'homenatge degut al Mestre.

Grans aplaudiments.

En Vallès i Pujals

Aquesta festa gaia del poble de Montornés podríem dir que és com una Festa Major del Vallès. I es amb singular encert que heveu escollit aquest bell temps de l'any, en que brillen els fruits madurs de les vinyes, després de haver esperat tot un any, havent passat tempestats i amenaques de tota mena dels accidents atmosfèrics.

Preguem a tots els confreres amb els que efectuém el canvi dels numeros, que remetin els seus envios a la redacció de LA VEU DEL VALLÈS, Plaça del Bestiar n.º 7, 1er Granollers

En això hi veiem una al·legoria del que ha de passar amb la causa de Catalunya. També per damunt de la nostra pàtria hi han senyals de tempesta, amenaces, traïdories de fills mateixos de Catalunya; però prou que tot això passarà i vindrà el dia de la victòria.

Al·ludeix una festa que en un poble vef els senyors de la U. M. N. han organitzat. Allí deurà haver-hi representacions oficials; però seràn d'aquelles representacions postisses que no tenen darrera seu l'esperit i l'assistència d'un poble. Serà un acte que ni de cent lleugues podrà assemblar-se a la festa que avui vosaltres esteu celebrant, perquè en la vostra hi batega un cor, un amor, un ideal.

Es per això, es per aquest mateix ideal vostre que vibra arreu de Catalunya, que la causa de Catalunya ha de triomfar.

Fa un breu resum de la història de la nacionalitat catalana i de com, després, els drets d'aquesta nacionalitat han estat trepitjats.

Fa remarcar el càire essencial del nacionalisme català, que no s'ha de confondre amb el malestar de les altres regions espanyoles: per no deixar-se dur per les teories d'aquells que diuen que allò que pateix Catalunya no és sinó una teoria de mal Govern. No es tracta, com s'ha dit tantes vegades, que ens governin bé o malament, sinó que ens governem nosaltres.

Acaba parlant dels patriotismes del formulari, dels senyals exteriors, de les reverències i acataments; i de l'altre que és essencial i viu. Aquest darrer és el nostre; el nostre patriotisme és el patriotisme del treball, de l'amor fructífer, de l'engrandiment en tots els ordres de la nostra Pàtria. Aplaudiments llargs.

En Lligé

El digne diputat pel districte En Joan Lligé clou l'acte amb un parlament breu i fervorós, exalçant aquella esplèndida manifestació de catalanitat, recordant el procedir del poble de Montornés en les darreres eleccions generals, qu'es un exemple a imitar per tots els bons ciutadans, ja que no varem poguer migrar les conviccions catalanistes dels més necessitats dels veïns, ni les falses promeses, ni els oferiments venals dels proverbials defractors de Catalunya, representats en el districte pels polítics iorristes. Acabà el senyor Lligé dient que en la seva història política recordarà sempre que Montornés te guanyades en la lluita per Catalunya mereixements alíssims, qu'el fan digne del bé de la Pàtria. Llegint-se després les adhesions, entre les quals, i és molt notable i expressiva, la del regidor de Santander En Ruff Pelayo.

Entre visques i aplaudiments incabables és saludat el volgut diputat. Després hom cantà l'himne nacional i altres coses pels dos chors ja esmentats.

Els comentaris d'una diada tan assenyalada eren el tema de totes les converses per aquells xamosos indrets.

Festes de les Senyeres en Cardedeu

PER a solemnitzar la benedicció de la Senyera del chor «Agrupació Choral Cardedeu», aqueixa entitat organitzà unes lluides festes qu'es començaren la vigília de la diada de Nostra Dòna de la Mercè amb una vetllada que tingué lloc al teatre del Cafè Nou.

En Llätzer Clusellas, secretari de l'entitat choral que tant contribueix a enaltir el bon nom i la cultura de Cardedeu, pronuncià un discurs de presentació en el que va demostrar una vegada més les exquisides dots d'orador que posseix. Seguidament es cantaren per el chor unes escullides composicions, algunes amb acompanyament de l'orquestra que, lo mateix que'l chor, dirigeix en Francesc Vilaró; es recitaren poesies i es feu les delícies de la distingida concurrència amb l'excel·lent interpretació de «Lesquella de la Torratxa», del mestre Pitarra.

L'endemà demati, en l'Església parroquial de la vila, tingué lloc la solemnia benedicció de la Senyera, de la qual foren padrins En Joan Amat i Na Dolors Casas de Lligé, esposa del nostre diputat per aquest districte, En Joan Lligé.

Després de la benedicció se celebrà un Ofici solemne, cantant l'«Agrupació Choral» la missa a dues veus del mestre Foschini, amb sermó a càrrec de l'eloqüent reverent Mossèn Joan Farrès, rector d'Alcòl.

Sortint de l'Ofici enfront de la casa de la vila, tingué lloc la benedicció de la formosa bandera que per iniciativa del bon català N'Antón Muntañola, i per contribuir a donar major sabor catalanesc a la festa i a la vila, regalaren els nens i nenes de la colònia estiuenca. Foren padrins el simpàtic i infatigable batlle En Joan Alsina i la bella senyora Na Consols Tey de Muntañola. El nen Antón Muntañola i Tey pronuncià una sentida ofrena i al flamejar en els aires la nostra gloriosa bandera amb l'escut que al poble donaren els nostres reis-comites, brodat per les senyorettes de la colònia, inflamats els cors de noble patriotisme esclatà una ovació i el cant d'«Els Segadors» sortí dels llabis del poble que omplia la plaça.

Seguidament el digníssim senyor batlle de la vila, en nom de l'Ajuntament, imposà a la Senyera de l'Agrupació una bella llaçada i els cantaires obsequiaren en aquest amb unes lluides composicions del seu repertori.

Per la tarda l'Agrupació choral Cardedeu, en la colònia estiuenca i gran part dels veïns de Cardedeu varen reunir-se a l'hermosa torre-palau d'en Joan Amat, on els cantaires de l'entitat choral, acompanyats de l'orquestra interpretaren varies composicions de son vast repertori, fent passar una agradable tarda als reunits. Acabat el concert cantaires i convidats foren obsequiats amb un esplèndid i abundós refresc ont les pastes anaven acompanyades d'una rinada de champany.

El senyor Amat en record de son padrinatge feu ofrena a la senyera d'una hermosíssima i valiosa llaçada que fou l'admiració de tothom.

A la nit fou obsequiada la senyora Padrina amb una serenada que la Agrupació Choral i l'Orquestra, donaren en els jardins de la Torre que la familia Lligé poseeix a Cardedeu i a petició de la Sra. Padrina començà el Chor cantant «Els Segadors» que foren rebuts amb esclatants demostracions d'entusiasme i chorejats per el poble i la Colònia estiuenca. La Sra. Padrina que per recent dol de la familia no pogué obsequiar als assistents a la festa, feu un obsequi a la entitat.

A la plassa de Sant Joan, qu'es davant els jardins de la Torre del Sr. Lligé s'havia montat un estrado on entre mitg d'abundoses flors prengueren seient les senyorettes Mercès de la Colònia; després d'un bellíssim parlament d'En Josep Cruixent, el Chor acompanyat de l'Orquestra cantà algunes de les millors composicions essent obsequiada de nou la senyera amb una formosa llaçada que li col·locaren les Mercès, essent elles a la vegada obsequiades amb bells ramets de flors. El públic demanà de nou «Els Segadors» que foren cantats per el Chor acompanyat de l'Orquestra i de tota aquella gentada que omplia la plassa.

Finalitzà l'acte amb uns quants balls que tocà l'Orquestra, per distracció i esbarjo dels allí reunits.

A tots els actes i assistiren les Autoritats i l'Ajuntament, reben probes de l'estima en que se'ls té.

SABONS

**B
A
R
R
A
N
G
E**

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (Sans)

PARIBANQUER

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 : Telèfon 50

GRANOLLERS

Comptes corrents en
moneda nacional i
estrangera

Descompte, cobro i
negociació de lletres
sobre totes les places
d'Espanya i de l'es-
tranger

Préstams sobre va-
lors

Obertura de comptes
de crèdit amb garan-
tia de valors de coti-
zació corrent

Compra-venda en les
Borses d'Espanya de
tota classe de fons
públics i valors in-
dustrials

Negociació, cobro i
descompte de cupons
i títols amortitzats

Admissió de dipòsits
en valors

Canvi de monedes

Donem tota classe de facilitats
per a la compra-venda de
mercançies

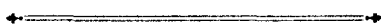
Josep Riera

REPRESENTANT
del CIMENT
"ASLAND"

VENDA AL MAJOR I AL DETALL DE MATERIALS

:: :: :: PER A LA CONSTRUCCIÓ :: :: ::

Carrer Major, 75

MONTCADA

Cristalleria, Porcelana i Bloça PAGÉS de

RAMON LLIGE

Ronda de S. Antoni, 74 - Telf. H. 1264 - Barcelona

Taller de
Llauneria

Jaume Xuclá

CARRER DE LA PALMA, 15 ::: TELÉFON 118 ::: GRANOLLERS

ESPECIALITAT EN INSTAL·LACIONS PER A AIGUA

Venda de bidons per a llet

i tot lo referent a dit ram

PREUS ECONÒMICS : RAPIDÉS EN ELS ENCÀRREGS

